

Sygn. akt I C 883/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Marek Rafałko

Protokolant Żaneta Kurszewska

Po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej Wspólnota w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w G.

przeciwko K. W.

o zapłatę

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie,
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 883/16

1

2 Uzasadnienie

Poprzednik prawny powoda wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 44504,07 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 1 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż na podstawie umowy z dnia 7 grudnia 2011 r. udzielono pozwanej pożyczki w kwocie 40000 zł, która miała być zwrócona w miesięcznych ratach. Pożyczkobiorca nie wywiązał się jednak z postanowień umowy i rat pożyczki w żadnej części nie uregulował.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 3 lipca 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 954591/12 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz ode powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, iż nigdy nie była członkiem żadnego (...) -u i nie zawierała z pozwanym ani inną spółdzielczą kasą umowy pożyczki. Wskazała, iż nie nakreśliła podpisu znajdującego się na umowie z dnia 7 grudnia 2011 r.

Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2017 r. powód cofnął pozew w całości bez zrzeczenia się roszczenia oraz wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

Pozwana na cofnięcie pozwu wyraziła zgodę podtrzymując żądanie zasądzenia na swoją rzecz od powoda kosztów procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

W myśl art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie powód cofnął pozew po rozpoczęciu rozprawy, na co pozwana wyraziła zgodę. W ocenie Sądu nie zachodzą podstawy z art. 203 § 4 k.p.c. Strony nie kwestionują bowiem, iż podpis znajdujący się na umowie pożyczki z dnia 7 grudnia 2011 r. nie został nakreślony przez pozwaną.

Wobec skutecznego cofnięcia powództwa przez powoda umorzenie postępowania stało się zatem możliwe.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu. Przepis art. 102 k.p.c. wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w rozpoznawanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, czy wręcz niesprawiedliwe. Artykuł 102 k.p.c. znajduje zastosowanie "w wypadkach szczególnie uzasadnionych", które nie zostały ustawowo zdefiniowane i są każdorazowo oceniane przez sąd orzekający na tle okoliczności konkretnej sprawy. Do okoliczności tych zalicza się m.in. sytuację majątkową i osobistą strony, powodującą, że obciążenie jej kosztami może pozostawać w kolizji z zasadami współzycia społecznego. Przy zastosowaniu dobrodziejstwa wynikającego z powyższego przepisu mogą być również brane pod uwagę okoliczności dotyczące charakteru sprawy. Sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest przy tym suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od oceny tego sądu należy przesądzić, że taki szczególnie uzasadniony wypadek nastąpił w rozpoznawanej sprawie oraz usprawiedliwia odstąpienie od obowiązku ponoszenia kosztów procesu. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy taki szczególnie uzasadniony wypadek nie występuje. Sąd zważył bowiem, iż poprzednik prawny powoda był specjalistą w zakresie zawierania umów pożyczek. Bezsporne jest, iż umowa, z której powód wywodził swe roszczenie nie została zawarta z pozwaną, a jedynie z osobą, która posłużyła się jej danymi osobowymi. Zdaniem Sądu uzasadnione jest przypuszczenie, iż pracownicy poprzednika prawnego powoda dokonujący weryfikacji wniosku o pożyczkę oraz agent podpisujący umowę pożyczki nie dołożyli należytej staranności przy zawieraniu umowy z dnia 7 grudnia 2011 r. i nie zweryfikowali w sposób prawidłowy danych osoby, z którą umowa została zawarta. W tych okolicznościach brak jest podstaw do zastosowania względem powoda dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c.